

Sygn. akt X GC 1308/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	Paula Nowosielecka

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2016 r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w S. kwotę 828,98 zł (osiemset dwadzieścia osiem złotych 98/100) wraz z ustawowymi odsetkami (określonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. jako odsetki ustawowe za opóźnienie) liczonymi od dnia 5 marca 2015 r.;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 227,00 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych 00/100) tytułem kosztów procesu.

Sygn. Akt X GC 1308/15

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w S. (dawniej działająca jako (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.) w dniu 7 lipca 2015 roku wniosła do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew przeciwko pozwanemu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. o zapłatę kwoty 829,98 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 5 marca 2015 r. do dnia zapłaty. Powódka wniosła również o zasądzenie kosztów postępowania.

Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że dnia 2 lutego 2015 r. sprzedała pozwanej materiały budowlane o wartości 829,98 zł, a następnie wystawiła fakturę nr (...) z terminem płatności na dzień 4 marca 2015 r. Pozwana nie uregulowała należności.

Dnia 3 sierpnia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1273487/15.

Pozwana wniosła sprzeciw do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana zakwestionowała istnienie zobowiązania. Zaprzeczyła zawarciu z powódką umowy sprzedaży materiałów budowlanych i temu jakoby otrzymała jakiegokolwiek materiały. W przekonaniu pozwanej powódka nie wykazała w żaden sposób faktu zawarcia umowy, a faktura VAT, na którą się powołuje, nie może stanowić podstawy uznania istnienia zobowiązania, skoro nie została pozwanej nawet doręczona. Z ostrożności procesowej pozwana podniosła zarzut przedwczesności powództwa z uwagi na to, iż nie została mu doręczona ani faktura VAT, ani wezwanie do zapłaty.

Postanowieniem z dnia 2 września 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie.

W dalszym piśmie procesowym strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana, w związku prowadzonymi pracami budowlanymi, zaopatrywała się w materiały budowlane u powódki. Pracownik pozwanej po otrzymaniu listy zamówionych towarów zamawiał i odbierał je od pozwanej. Od początku 2015 r. zaczęło dochodzić do opóźnień w spłacie należności od pozwanej na rzecz powódki.

Dowód:

- zeznania świadka P. T., k. 97-98

Pracownik pozwanej zamówił u powódki materiały budowlane. Powódka sprzedała pozwanej materiały budowlane za kwotę 829,98 zł i wystawiła z tego tytułu fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 829,98 zł brutto z terminem płatności do dnia 4 marca 2015 r. Fakturę podpisał przedstawiciel powódki oraz pracownik pozwanej P. T..

Dowód:

- faktura VAT nr (...), k. 23
- zeznania świadka P. T., k. 97-98

Powódka wezwała pozwaną do uregulowania należności, jednak bezskutecznie.

Dowód:

- dowód nadania , k. 24-25

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości.

Niniejszym pozwem powódka dochodziła zapłaty kwoty 829,98 zł tytułem zapłaty za sprzedane materiały budowlane wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 marca 2015 r. do dnia zapłaty. Pozwany zaprzeczył jednak, aby doszło do zawarcia umowy, aby nabył towar i odebrał fakturę VAT.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o przedstawione dokumenty oraz zeznania świadka P. T.. Wskazać należy, że zeznania świadka nie pozostawały w sprzeczności z zasadami logiki, znajdowały również poparcie w zgromadzonym materiale dowodowym. Dowód z dokumentu jakim była faktura VAT był kwestionowany przez pozwanego w ten sposób, że pozwany zaprzeczał, jakoby faktura została jemu doręczona i jakoby odebrał towar. Dowód ten jednak nie wzbudził wątpliwości Sądu, głównie z tego względu, że nie pozostawał w sprzeczności z resztą materiału dowodowego.

Sąd nie miał wątpliwości co do tego, że pozwany zamówił u powódki materiały budowlane oraz że pracownik pozwanej odebrał towar i podpisał przedmiotową fakturę VAT, wynika to bowiem z zeznań świadka P. T.. Mając na uwadze całokształt okoliczności niniejszej sprawy Sąd nie uznał za wiarygodne twierdzeń pozwanego dotyczących braku istnienia zobowiązania i nieodebrania towaru. Z tego powodu, że pozwana nie wykazała w żaden sposób swoich twierdzeń, mimo że na niej spoczywa ciężar udowodnienia okoliczności, z których wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.), Sąd oparł rozstrzygnięcie na dowodach przedłożonych przez pozwaną.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron z uwagi na to, iż wcześniej przeprowadzone dowody z dokumentów i z zeznań świadka stanowiły podstawę do pełnego wyjaśnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Mając na uwadze ustalenia poczynione w toku postępowania Sąd stwierdził, iż bez wątpienia doszło do zawarcia umowy sprzedaży materiałów budowlanych. Pracownik pozwanej zeznał bowiem, iż zamówił u powódki materiały budowlane. Na marginesie wskazać należy, iż pozwana od dłuższego czasu (ok. 2-3 lat) zaopatrywała się w materiały budowlane u powódki. Zamówieniem towarów, jego odebraniem i transportem zajmował się pracownik pozwanej. Otrzymał on listę zamówionych towarów zamawiał i odbierał je od pozwanej osobiście.

Po tym jak pracownik pozwanej zamówił towar i go odebrał, powódka i wystawiła z tego tytułu fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 829,98 zł brutto z terminem płatności do dnia 4 marca 2015 r. Fakturę podpisał przedstawiciel powódki oraz, co istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, pracownik pozwanej P. T.. Na przedłożonej do akt sprawy fakturze widnieje podpis pracownika pozwanej P. T..

Nie bez znaczenia jest również fakt, iż od początku 2015 r. zaczęło dochodzić do opóźnień w spłacie należności od pozwanej na rzecz powódki.

Mając powyższe na uwadze, oraz zebrany w toku postępowania materiał dowodowy, w tym zeznania świadków, Sąd uznał, iż umowa sprzedaży materiałów budowlanych za cenę 829,98 zł stwierdzona w fakturze VAT przedłożonej przez powódkę miała miejsce, pozwana odebrała towar i zapoznała się z fakturą VAT.

W myśl art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Z istoty umowy sprzedaży wynikają obowiązki stron tej umowy. Sprzedawca, którym w rozpoznawanej sprawie jest powódka, ma obowiązek wydania rzeczy i przeniesienia jej własności na nabywcę, czyli pozwaną, co bez wątpienia zostało spełnione. Kupujący, którym jest pozwana, powinien natomiast rzecz odebrać, co uczynił, za pośrednictwem swojego pracownika, oraz zapłacić cenę. Pozwany jednak uchylał się od uiszczenia ceny.

Odnosząc się do żądania zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki odsetek ustawowych od kwoty 829,98 zł od dnia 5 marca 2015 r. do dnia zapłaty Sąd uznając żądanie za zasadne orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Zgodnie z powołanym art. 98 § 1 k.p.c. to strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powódkę koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 180 zł, ustalone na podstawie § 6 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz kwota 30 zł tytułem opłaty od pozwu. Mając na uwadze zasadę odpowiedzialności za wynik procesu pozwanej obciążał obowiązek zwrotu na rzecz powódki kwoty 227,00 zł.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanej spółce.